

Nr 155.

Av herr **Håstad m. fl.**, om inrättande vid Vitterhetsakademien av en personlig professur i runologi för docenten **Sven B. F. Jansson**.

Chefen för ecklesiastikdepartementet har i statsverkspropositionen föreslagit inrättande av en personlig tjänst såsom förste antikvarie vid riksantikvarieämbetet för docenten **Sven B. F. Jansson**. Från Vitterhets-, historie- och antikvitetssakademien har framlagts förslag om inrättande av en personlig professur för docenten **Jansson**. Med hänsyn såväl till denne forskares personliga kvalifikationer som arten av det arbete inom den svenska runforskningen, som docenten **Jansson** avses bedriva, är den principiella lösningen som akademien förordar avgjort den önskvärda.

Arbetet med det svenska runverket är mångsidigt och inrymmer såväl publiceringsuppgifter och reseuppdrag som en omfattande kontakt med allmänheten. Den närmast föreliggande uppgiften utgör publiceringen av Upplands runinskrifter, och därefter följer i tur och ordning utgivningen av det återstående materialet: Norrland, Dalarne, Västmanland, Närke, Värmland, Bohuslän, Västergötland, Småland och Gotland. Det är allmänt erkänt att det är en nationell uppgift av stor betydelse att det s. k. runverket avslutas i vår tid.

Beträffande docenten **Janssons** kvalifikationer kan hänvisas till de utomordentliga vitsord, som getts honom av såväl svenska som utländska forskare. Om det funnes en universitetsprofessur i runologi och isländska torde han vara självskriven till en sådan befattning före varje annan svensk man. Om docenten **Jansson** skulle knytas till Vitterhetsakademien såsom förste antikvarie innebär detta för honom en moralisk förpliktelse att avstå från att konkurrera om professur i nordiska språk. De förste-antikvarietjänster som förut finns vid akademien är av helt annan art, inriktade i främsta rummet på fornvård eller på föreståndarskap i museet, icke på forskning och undervisning. Docenten **Janssons** kvalifikationer ligger just på de sistnämnda områdena. Som innehavare av en personlig professur kunde hans kapacitet utnyttjas genom en viss skyldighet att föreläsa såväl vid Vitterhetsakademien som ute i landsorten.

Att professuren bör inrättas vid Vitterhetsakademien och ej vid något av universiteten eller högskolorna motiveras främst av det förhållandet att vårt lands enda runologiska institution redan existerar vid Vitterhetsakademien. Något principiellt hinder att knyta en professur till akademien

kan ej utan krav på onödig likformighet resas. För övrigt har Kungl. Maj:t tidigare genom att knyta en professur i östasiatisk arkeologi till Vitterhetsakademien godkänt ett analogt arrangemang. Professuren i runologi bör sålunda bindas direkt vid Vitterhetsakademien, ej sortera under riksanantikvarien eller statens historiska museum. Universitetskanslern bör beredas tillfälle att yttra sig över den instruktion som reglerar docenten Janssons skyldigheter i egenskap av professor.

Det är vidare uppenbart att frågan om denna personliga professur inte alls berör Stockholms högskolas behov av en ny professur i »nordiska språk, särskilt svenska språket». Denna är i och för sig ytterst angelägen men av helt andra grunder och har huvudsakligen tänkts ägnad åt allmän språkteori och nuspråkliga företeelser.

Docenten Sven B. F. Jansson är nu 46 år. Det är utomordentligt viktigt att han genom inrättande av den av Vitterhetsakademien föreslagna personliga professuren får den ställning som rätteligen bör tillkomma honom.

Undertecknade motionärer får därför föreslå,

att en personlig professur vid Vitterhetsakademien i runologi inrättas för extra ordinarie antikvarien, docenten vid Stockholms högskola Sven B. F. Jansson samt

att medel härför anvisas å åttonde huvudtiteln: Akademier, punkt 5, varvid förutsättes att motsvarande post för lön till en förste antikvarie utgår.

Stockholm den 27 januari 1953.

Elis Håstad.

Harald Hallén.

Harald Andersson
i Dunker.

Gunnar Helén.

Nr 156.

Av herr *Svensson* i Stenkyrka m. fl., om *lönegradsuppflyttning för kanslibiträdet vid länsarkivet i Visby D. Gadd.*

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 127.)

Stockholm den 27 januari 1953.

Per Svensson
i Stenkyrka.

Johan Ahlsten.

Bengt Arweson.
